

verslag dagreisje KBO Breda West, ga vertellen wat ik ervan vond, beleef, indruk heeft gemaakt en wat het me allemaal heeft vertelt.

Het is mijn vertelsel, hoe ik het met mijn ogen heb gezien, en hoe ik erop terugkijk, begrijp dat ieder het anders kan hebben beleefd, duizend mensen tweeduizend meningen.

De foto's die zijn gemaakt zijn van Herman Thiel en mij, we hebben ons best gedaan om iedereen tijdens het reisje te fotograferen, het zou best kunnen zijn dat sommige er niet tevreden over zijn, bedenk, Herman en ik zijn maar amateurtjes, maar we hebben gewoon alleen maar ons best gedaan. **Ries de Jong**

Dagreisje, KBO Breda West

Een dagreis voor senioren zoeken, voorbereiden.

Het lijkt zo simpel, je gaat met enkele bestuursleden bij elkaar zitten, pakt een reisgids en klaar.

Eerst maar eens of het voor ieder kan, leden die wat minder zijn moeten ook mee kunnen, moet het een dag reis of 'n reis van meer dagen worden, alles wordt almaar duurder, hoeveel mag het gaan kosten, te duur, dan haken mensen af, als er dan 'n reisje kan wordt het voor het kleinere aantal nog duurder, gevolg einde verhaal.

Wat keertjes er over overlegd, er komt een voorstel, voorzichtig wordt geïnformeerd of er belangstelling voor is, de reis is wat aan de dure kant maar de belangstelling valt mee, het vervolg kan in gang worden gezet.

Om het betaalbaar te houden moet de belangstelling rond de vijftig aanmeldingen zijn, binnen enkele weken zijn er meer dan genoeg aangemeld, de organiseerde halen diep adem, 1

meer dan genoeg aanmeldingen, maar het duurt nog even voordat het zover is, eerste afmelding dient zich aan twee, drie en vier volgen snel.

Langzaam komt de kritische ondergrens in zicht, met wat allerlaatste aanmeldingen kunnen we met 46 reizigers op stap.

Eind april regen, harde wind, en koud, mei klopt aan de deur, je houdt het niet voor mogelijk 2 mei, geen wind, van regen hebben we niks te vrezen, met 25 graden 'n fantastische lente dag, laat dan die dagreis van 3 mei maar komen.

Met het weer kun je geen afspraken maken.

Op 3 mei om zes uur opgestaan, wat doe je als er die dag gereisd gaat worden, de gordijnen openen en kijken, dan ontsnapt de eerste G.V.D. niet 'n beetje maar pijpenstelen regen, ben een optimistisch mens, al die regen die nu valt daar hebben we straks geen last meer van.

Eerst maar lekker rustig ontbijten, ga maar even het krantje halen, allemaal alleen maar goed nieuws? maar het weer zou wel eens niet willen meewerken.

Tien voor acht gaan we naar beneden, zo die medereizigers zijn er vroeg bij, de autobus is goed gevuld, wensen alle 'n fijne dag met stralend weer.

Er moet nog een passagier hier opstappen, er die komt er al aangerold, niet met een rollator maar met 'n elektrische rolstoel, lift komt naar boven, helaas de rolstoel is te breed voor de deuropening, wat nu.

Gepeins, gepeins, zijn gewone rolstoelen smaller, even terug naar de Heerlijkheid om te kijken of er smallere gewone zijn, 2

wij in de touringcar zitten lekker warm en droog maar de volgende 10 instappers staan te wachten in de almaar neerplenzende regen.

Er wordt volop gebeld, nee die verregende instappers hoeven echt niet lang meer te wachten, hooguit 'n tien minuutjes.

De smallere rolstoel is gevonden toch wel 20 minuten te laat maar hij komt eraan, het is nog een hele klus om van rolstoel te wisselen, hoera het lukt, hè hè nog even alles vergrendelen, om precies 25 minuten te laat vertrekken we.

Respect voor de wachtende latere instappers, zonder gemopper, je moet begrip hebben dat er soms problemen zijn, en als iemand afhankelijk is van 'n rolstoel gewoon geduldig wachten.

Contact wordt er gemaakt met passagiersboot in Vianen dat we 'n half uur later komen, ze hebben begrip, ze zullen iets moeten zien te regelen om plaats vrij te houden zodat de autobus zo dicht mogelijk bij de opstapboot kan parkeren dan hoeft er niet zover te worden gelopen, wat met al die regen geen pretje is.

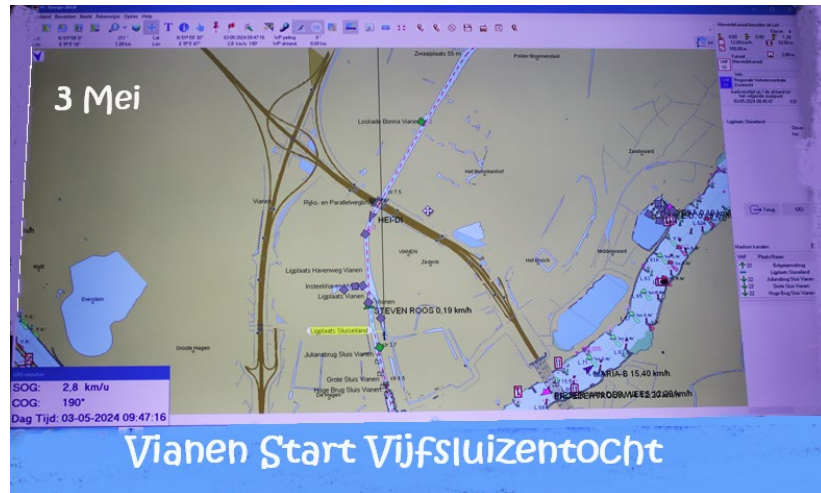
We rijden Vianen in, het is nog 'n heel gemanoeuvreeer om op de vrijgehouden plek te komen, automobilisten hebben haast, je ziet ze vloeken, de rijweg mag je niet zomaar afsluiten, begrip voor een dagje wegmensen is ver te zoeken, de stoep moet het ontgelden wat weer bij voetgangers met de wijsvinger naar het voorhoofd wijst.

Harde regen is overgegaan in iets mildere, onze passagiersboot ligt uitnodigend op ons te wachten, nu is het verschil kade bootingang ruim twee meter, het is nog 'n heel gedoe met al die rollators en rolstoel maar met gezamenlijke inzet, wordt de klus geklaard.

Hè hè, zucht, zucht maar na 20 minuten haalt iedereen adem, en hebben we onze plek op de passagiersboot gevonden.

We worden verwelkomt, even geduld de koffie en gebak komt eraan,

even rondkijken

dit wordt onze tocht tot de lunch.

Koffie met

Even 'n rondje tijdens de koffie pauze

Trossen los varen maar, begin Vijfsluizentocht de eerste sluis die zich aandient is de Koningssluis, vernoemt naar koning Willem 2

Nu heeft Ríes een bouw verleden, heb met aandacht gekeken en nagedacht, hoe hebben de werkers van toen zo iets groots kunnen bouwen.

Met de mogelijkheden van toen, allemaal handwerk, de afdrukken van de planken en balken

waarmee de mallen voor de betonnenwanden zijn gemaakt zijn nu

nog steeds zichtbaar.

Mallen klaar en dan werd de beton gestort, beton met de hand gemixt om daarna kruiwagens voor kruiwagens te worden gestort, hoe meer Ries er over nadenkt hoe mee respekt!

Sluis gesloten, we varen nu niet meer over de Lek maar naar Vreeswijk Amsterdam-Rijnkanaal.

Ries weet best dat er grote binnenvaartschepen zijn, toch maakt het veel indruk op me als we langs en naast een enorm schip varen.

Er is veel moois te zien op het dek maar het is er wel verrekkes koud,

krijg er de bibbers van.

Nog 'n kleinstukje varen we op de Linge om dan naar ons opstap

terug te varen voor 'n lunch

Was het 'n toestand om met de rollator en de rolstoel aan boord te komen twee meter hoogte verschil weer naar boven is misschien wel nog vervelender.

Nog 10 minuten met de autobus en we zijn op ons lunch adres

3 Mei Lunchen - Diner

Kan alleen maar voor mezelf bepalen, maar ik vond de lunch meer dan goed, toch zeker als je bedenkt dat er om 6 uur vanochtend het ontbijt is geweest.

Even wat foto's tijdens de lunch die door mij en Herman zijn gemaakt.

Buikjes gevuld de middagdagtocht door Vianen ommeland start, de meer dan bespraakte gids stelt zich voor.

Meneer de gids neemt ons mee voor 'n tocht door het Vijfherenland, dat ook het groene hart van ons landje wordt genoemd, smalle weggetjes vele vergezichten.

Meneer de gids ratelt maar door, jullie moeten het me maar niet kwalijk nemen dat alles wat hij vertelde, Rics niet heeft kunnen onthouden, daar voor was de bovenkamer te klein.

De foto's zijn genomen vanuit een rijdende autobus, waarvan de ramen versiert waren door regendruppels.

De gids vertel over een bisschop van Utrecht uit de 11de eeuw, die het moerasgebied waar wij nu doorheen rijden liet ontginnen, hoe hij aan dat gebied gekomen was werd niet vertelt.

Meneer de Bisschop liet vaarten graven (verplicht) om het gebied te ontwateren, als beloning mochten de arbeiders die gegraven hadden haaks op die vaarten een stukje grond ontginnen.

Ze deden dat door sloten te graven, naast de sloten planten ze meidoorn hagen ter bescherming van hun teelt, arbeiders tevreden met hun stukje ontgonnen land, bisschop content met het in cultuur gebracht land en waar hij geen moeite voor had hoeven te doen, en lekker pacht gaan innen, iedereen blij.

Gids (trouw amtenaar) vertelt verder over de verschillende kerkjes hier in Vijfheren Land.

In de 16de eeuw hadden de heren Luther en Calvijn het wel gezien met de kerkmoraal van toen, die heren prekikte strengere moraal, in een groot gebied in de Nederlanden vonden ze een grote aanhang, in Nederland ontstond een gebied wat nu de bijbelbeld wordt genoemd.

Ook de Vijfherenlanden waren zeer Luther's en Calvijn's, soms waren er aanhangers het niet met elkaar eens, en verweten ze elkaar niet streng genoeg te zijn in de leer, gevolg een afsplitsing en weer werd er een kerkje gebouwd, er is zelfs een tijd geweest dat er in de Vijfherenlanden wel tientallen verschillende geloven waren, de een nog strenger dan de ander.

Gids maakte ons atent als we langs weer zo'n opgericht oud kerkje kwamen, wat hij allemaal vertelde kon Ries allemaal goed plaatsen soms noemde hij het kerkje ofwel Raadhuis

Onderweg door het
Groene land
Vijfherenland

verder door vijfherenland

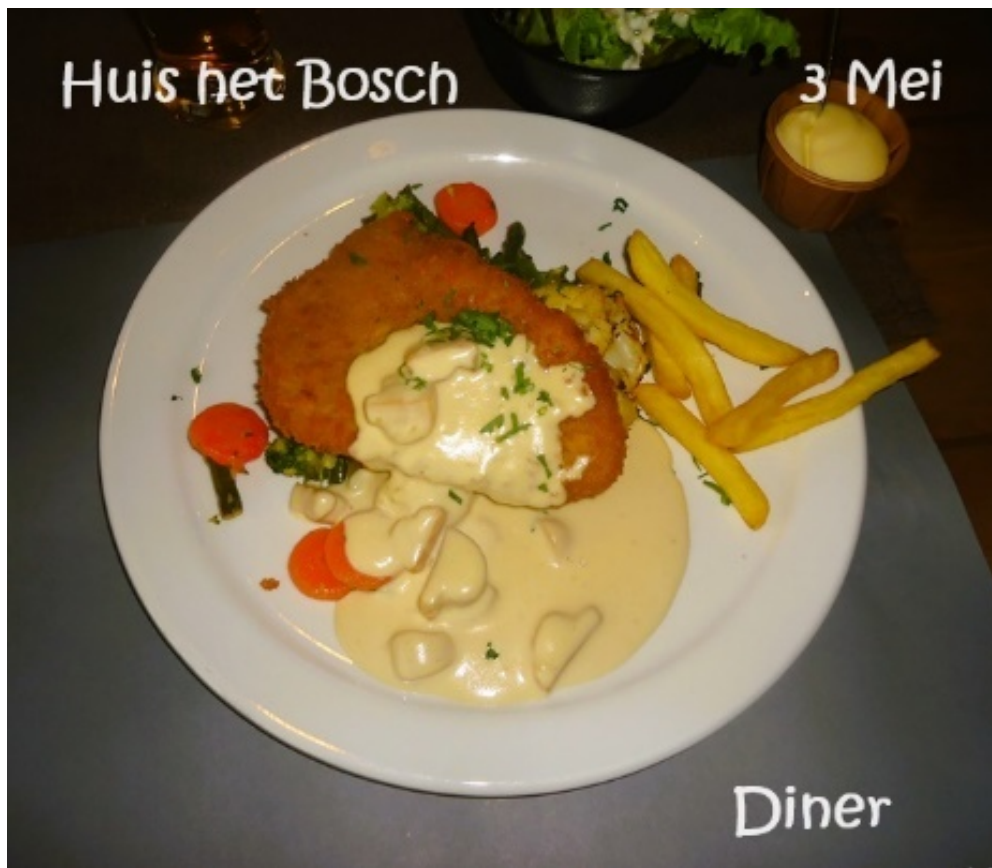
Nog een klein stukje en we zijn weer terug in Vianen voor het diner, even buiten kijken almaar regen.

Weer terug in Vianen bij Huis het Bosch, de gids wordt bedankt voor zijn overvloedig gidsen.

Voor de start met het diner wordt vertelt dat de eerste consumtie voor rekening komt van de KBO.

Kort overzicht met wat plaatjes tijdens het diner.

De chauffeur verontschuldigt zich, er is hem gevraagd waarom hij alleen zat te eten, alle tafels waren bezet, als hij bij een andere tafel had aangesloten dan had hij de gehele tijd op de hoek van de tafel moeten zitten, vandaar dat hij alleen zat.

Ries en zijn tafelgenoten waren content met het diner, gewoon prima en samen lekker keuvelen, over het welzijn van het leven.

Tijd om de dagreis in Vianen Vijfherenland land af te sluiten, op naar de touringcarbus voor de terugreis in de motregen.

Dag donker, grijs met motregen Vianen, het is goed geweest, je weet maar nooit misschien tot 'n volgende keer.

Om 19.00 uur zijn de files opgelost, niks staat nog 'n uurtje Breda in de weg, al snel komt de brug over de Merwede bij Gorinchem, dag Zuid Holland welkom in Noord Brabant.

Vanaf vanmorgen 6.00 uur veel, iets minder en weer veel regen, maar in Brabant worden we om 19.30 verwelkomd met volop zon, ik geloof niet dat er goden bestaan maar mocht het wel zo zijn dan hebben ze voor ons toch wel hun uiterste best gedaan.

Al snel komen er borden met Breda nog zoveel km's, kan niet voor jullie spreken maar ik krijg dan altijd weer 'n warm gevoel, het gevoel van welkom thuis.

Om 20.15 uur stappen we met volop zon uit, waar we om 8.00 uur zijn begonnen met veel regen, het was 'n mooie dag. 15

Voordat Ries af gaat sluiten, wil ik dank zeggen.

Aan de Reís commissie, Babs- Marianne-Jan, jullie hebben voor ons een mooie reis bezorgd we hebben er van genoten, Ries en zijn Petra hebben genoten in de overtreffende trap, en veel geleerd.

Ook moet ik bedanken Herman Thiel, samen met hem voor de mooie foto's, ook dank aan alle reis genoten reizen doe je nooit alleen, samen hebben we er een geslaagde dag van gemaakt, dank allemaal dank

Tot 'n volgende keer.

Princeton 61

Petra - Ries de Jong